

Θλιβερά σκοτάδια τῆς Μακεδονίας
 μέσα σέ κύματα ἡμίγλης νυχτερινά
 πνιγμένα στή μυρωδιά τῶν καμένων ξύλων, τό χειμώνα.
 Μέσ στους καπνοῦς πού φεύγουν ψηλά τά βράδια
 μέσα στή γκριζα ὑγρασία πού δέ φεύγει ὡς τ' ἀπόγεμα
 μέ δύο τρία φωτάκια ἠλεκτρικά
 σέ ξεραμένες κολῶνες.

Ἄλλοτε πάλι σέ ποτάμια πράσινα ἢ καστανά
 θλιβερά σκοτάδια τῆς Μακεδονίας
 ἄλλοτε δίπλα στή θάλασσα καί τόν οὐρανό
 μέ ζεστόν ἀφρισμένο νοτιά
 μέ τραπεζάκια στρόγγυλα σέ τρία πόδια.

Ἄλλοτε κάτω ἀπ' τά φυλλώματα τοῦ φθινοπώρου
 μέσα σέ λάσπες καί σέ βροχές
 μέσα σ' ὑγρούς μπαχτσέδες μέ λωτούς
 καί φωτεινές σταλαγματιές ἀπό τό ὕψος τοῦ Παγγαίου
 σάν ἐκθεση βασιλισσῶν.

Θλιβερά σκοτάδια τῆς Μακεδονίας
 μέ τ' ἀντίσκηνα προσφύγων καί στρατιωτῶν
 στή μάταιη καί ἀσημωτή ταινία τῶν ποταμῶν
 Νέστου, Στρυμόνα, Ἀξιῶ καί Γαλικοῦ
 πού πᾶνε ὅσο μποροῦνε πιο ἀργά
 σέ παγωμένες ἀκτές μέ γλάρους
 γεμάτες ρόδα στους οὐρανοῦς.

ΜΥΘΙΚΗ ΕΠΙΑΝΑΣΤΑΣΗ

Φαντάσθηκε πώς εἶτανε μιά μέρα γιά ποιήματα
 γιατί κατά τίς ὥρες τοῦ πρωινοῦ
 ἄρχισε νά φυσάει ἐν' ἀεράκι
 μέ κέντρο τῆ ξερῆ σκυιά
 στήν ἀλλή τοῦ σπιτιοῦ πού ἐρημώθηκε
 ν' ἀνοίγουν οἱ τεράστιες πόρτες τῶν καπνομάγαζων
 μέ τίς μαρμαρένιες παραστάδες καί τ' ἀετώματα
 τά ἐκατόν πενήντα τόσα παράθυρα τοῦ Διοικητηρίου
 καί οἱ παπαροῦνες ὅλων τῶν ἀγρῶν γύρω στήν πόλη
 ν' ἀνοίγουνε.

Κατά τό μεσημέρι ἔπιασε ψιλή βροχή
 ἀπ' αὐτές πού κατεβάζουνε σιγά σιγά τίς λάσπες
 ὅπως τό καταπίτι τοῦ καφέ στό φλυτζάνι.
 Φαντάσθηκε πώς εἶτανε μιά μέρα γιά ποιήματα.

Ἀπόμεινε τόσο μονάχη
 ὅσο τό μαυροπούλι στό σιτοβολώνα
 πετώντας χαμηλά μετά τό θερισμό.

Ἐκλείσαν κι οἱ παπαροῦνες πρὸς τό βράδι
 καί φέρανε τόν ὕπνο

Γιώργος Μαυρογένης

ΜΟΡΤ ΣΕΖΟΝ: Ἔτσι ἄκουσα νά λένε παλιοί τῆς Θεσσαλονίκης τήν ἐποχή μετά τά Χριστοῦ-
 γεννα πού λιγότευαν πολύ οἱ δουλειές.

Φαιώδης καί μικρά παντελῶς: δέξ στα σχόλια γιά τή Σαπφώ πού σώθηκαν σέ παπύρους.